

1. Павленко І.А. Економіка та організація інноваційної діяльності : навч.-метод. посібник для самостійного вивчення / І.А. Павленко, Н.П. Гончарова, Г.О. Швиденько. – К.: КНЕУ, 2002. – 150 с.

2. Канафоцька Г. Стан і перспективи розвитку інноваційних процесів в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nanoinnovation.livejournal.com/2304.html>

УДК 330.4: 215.2

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

Н.В. Сенченко, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Сутність інноваційного розвитку різних галузей національного господарства не містить принципових розходжень. Проте в агропромисловому комплексі і особливо в сільському господарстві характер і основні напрями цього процесу істотно відрізняються.

До основних особливостей здійснення інноваційного процесу у сільському господарстві відносяться наступні: значні відмінності регіонів країни за природо-кліматичними умовами і спеціалізації виробництва; різноманітність видів сільськогосподарської продукції, продуктів її переробки, істотна різниця в технології обробки продукції, утримуванні і годівлі тварин; велика різниця в періодах виробництва окремих видів сільськогосподарської продукції і продуктів її переробки; наявність великої різноманітності типів виробництва за різними організаційно-правовими формами та формами власності, розмірами, спеціалізації, підпорядкованості, кооперації тощо; велика залежність технологій виробництва в сільському господарстві від природо-кліматичних умов, дорожньо-транспортних мереж, віддаленості від постачальницьких центрів і ринків збуту продукції і інших факторів; відособленість сільськогосподарських товаровиробників, віддаленість від інформаційно-консультаційних служб і організацій, які виробляють науково-технічну продукцію; різний соціально-

освітній рівень робітників сільського господарства; відсутність чіткого і науково-обумовленого організаційно-економічного механізму передачі досягнень науки сільськогосподарським товаровиробникам і як наслідок, суттєве відставання галузі по освоєнню інновацій у виробництві.

Основною метою інновацій в аграрній сфері є забезпечення економічності та екологічності сільськогосподарського виробництва.

Інноваційну діяльність у сільському господарстві запропоновано розглядати на чотирьох етапах: розробка новацій, їх апробація та перевірка, відтворення новацій, а також впровадження їх у виробництво.

Основним продуцентом новацій для сільського господарства нині є мережа науково-дослідних інститутів УААН та Міністерства аграрної політики України. Найбільш поширеними новаціями є: нові сорти та гібриди рослин і породи тварин, штами мікроорганізмів, марки і модифікації сільськогосподарської техніки, технології, хімічні та біологічні препарати (вакцини), економічні розробки (документально оформлені методики, різні рекомендації тощо). Апробацію та перевірку отриманих зразків здійснюють наукові установи і спеціальні державні установи й організації. Відтворення новацій у сільському господарстві здійснюють насінницькі господарства (вирощування елітного та репродукційного насіння нових сортів і гібридів сільськогосподарських культур); племінні заводи (розведення чистих порідних ліній тварин); машинобудівні підприємства (серійний випуск нової техніки); біологічні фабрики (випуск вакцин тощо). Впровадження розробок у виробництво, або перетворення новацій в інновації здійснюється за ініціативою суб'єктів підприємницької діяльності з метою досягнення комерційних вигод.

Наукові дослідження потребують щорічного масштабного фінансування і всебічної державної підтримки, оскільки від цього залежить науковий рівень та якість новацій, що надзвичайно важливо в умовах поширення на українському ринку науково-технічної продукції конкурентоспроможних іноземних техніки й технологій, які за своїми техніко-економічними параметрами не поступаються, а часом і

перевершують вітчизняні аналоги. Особливо це стосується імпорту сільськогосподарської техніки, насіння іноземних сортів культур рослин і засобів захисту рослин.

Впровадження та ринкове освоєння інновацій також стримується такими чинниками, як низька платоспроможність господарств й відсутність достовірної й повної інформації про новітні вітчизняні наукові розробки в галузі сільського господарства.

Таким чином, впровадження інновацій в усіх напрямках діяльності сільськогосподарських підприємств сприяє: зростанню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат і зниженню собівартості аграрно-продовольчої продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності сільськогосподарського виробництва.

Список використаних джерел:

1. Садиков М.А. Управління інноваційними процесами в аграрній сфері АПК: автореф. дис. д-ра екон. наук: 08.02.03 / М.А. Садиков. – К., 2002. – 30 с. <http://www.lib.ua-ru.net/index.html>

2. Чабан В.Г. Інновації як умова підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору / В.Г. Чабан // Економіка АПК. – 2006. – № 7. – С. 68.

УДК 330.322

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

Я.О. Таран, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Основною метою накопичення інвестиційних ресурсів на підприємстві є фінансове забезпечення потреб підприємства у необхідних інвестиційних активах та оптимізація їх за критерієм ефективності результатів інвестиційної діяльності. Практичні кроки з реалізації інвестицій і являють собою інвестиційну діяльність. Інвестиційна діяльність поширюється на весь інвестиційний цикл, який охоплює один оборот інвестицій, тобто рух вартості, авансованої в капітальне майно, від моменту